

SPLOŠNI POGOJI ZA VLOMSKO ZAVAROVANJE

Veljajo od 01. 05. 2010

Izrazi v teh pogojih pomenijo:

zavarovalec - oseba, ki sklene zavarovalno pogodbo in se zaveže plačati premijo;

zavarovanec - oseba, katere premoženje in/ali premoženjski interes je zavarovan. Zavarovalec in zavarovanec je ista oseba, razen pri zavarovanju na tuj račun;

polica - listina o zavarovalni pogodbi;

premija - znesek, ki ga zavarovalec plača zavarovalnici v višini in rokih, navedenih v zavarovalni pogodbi;

zavarovalnina - znesek, ki ga zavarovalnica plača zavarovancu/upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe;

zavarovalnica - Zavarovalnica Maribor d.d.;

tatvina - je dejanje pri katerem storilec vzame zavarovancu premoženje stvar z namenom, da si jo protipravno prilasti.

1. člen – PREDMET ZAVAROVANJA

- (1) Predmet zavarovanja so lahko vse stvari, razen:
 - 1) stvari, razstavljenih na sejmih in
 - 2) kopenskih motornih vozil, prikolic, samovoznih strojev, vodnih in zračnih plovil vseh vrst.
Stvari iz 2) tč. so lahko predmet tega zavarovanja le v času, ko so kot zaloga uskladiščene v trgovinskih ali carinskih skladiščih, oziroma ko so v delavnicah v popravilu in podobno.
- (2) Zavarovane so samo tiste stvari, ki so navedene v polici. Če stvari v polici niso navedene posamezno, temveč kot zbir, so zavarovane vse stvari, ki so na kraju zavarovanja in pripadajo zavarovalnemu zbiru, tako tiste, ki so bile v zbiru ob času sklenitve pogodbe, kakor tudi one, ki so bile dodane kasneje.
- (3) Pri zavarovanju fizičnih oseb so zavarovane samo tiste stvari, ki pripadajo zavarovancu in osebam, ki živijo z njim v družinski skupnosti.
- (4) Pri zavarovanju pravnih oseb in samostojnih podjetnikov so predmet zavarovanja stvari, ki jih ima zavarovanec zavedene v poslovnih knjigah ali navedene na seznamu, ki mora biti sestavni del police.
- (5) Če je posebej dogovorjeno in je obračunana dodatna premija, so predmet zavarovanja tudi:
 - 1) jadrane deske, kajaki in kanuji, če so v zaklenjenih prostorih;
 - 2) stvari, ki so z zunanje strani pritrjene na zgradbo ali so sestavni del zgradbe;
 - 3) orodje in material v kontejnerjih, zabojnikih in priročnih delavnicah na deloviščih;
 - 4) stvari delavcev in stvari drugih oseb, ki niso last zavarovanca in so prevzete v popravilo, predelavo, prodajo, konsignacijsko prodajo, franšizing, najem, hrambo in ročno zastavo ali na posodo.

2. člen – ZAVAROVANE NEVARNOSTI

- (1) Zavarovanje krije v obsegu, ki je določen s temi pogoji, škodo do katere je prišlo, ker so bile zavarovane stvari odnesene, uničene ali poškodovane pri vlomski tatvini, ropu ali roparski tatvini oziroma pri poskusu teh dejanj.

- (2) Zavarovanje krije tudi škodo, ki nastane pri vlomski tatvini, ropu ali roparski tatvini oziroma pri poskusu teh dejanj na delih zgradbe (stenah, stropih, vratih, ključavnicah, vgrajeni opremi, napeljavah itd.). Če ni drugače dogovorjeno, zavarovanje krije škodo v višini stroškov popravil, toda največ do 3 % od zavarovalne vsote opreme, strojev, aparatov in zalog blaga, oziroma pri zavarovanju na prvi riziko do 10 % od zavarovalne vsote opreme, strojev, aparatov in zalog blaga, ki se nahajajo na istem zavarovalnem kraju. V tem obsegu je krita tudi škoda na notranjih delih zgradbe, oziroma prostoru, kjer so zavarovane stvari, če jo je storilec povzročil ob vlomski tatvini, ropu ali roparski tatvini iz objestnosti (vandalizma). Zavarovanje ne krije škode na steklih vrat, oken, izložb in na steklenih stenah.
- (3) Če je posebej dogovorjeno in je obračunana dodatna premija, krije zavarovanje v muzejih, cerkvah, javnih knjižnicah in na razstavah tudi škodo, nastalo zaradi tatvine ali poškodovanja, ki jo povzročijo obiskovalci.

3. člen – IZKLJUČITVE

- (1) Zavarovanje ne krije škode, če so vlomski tatvino, rop ali roparsko tatvino oziroma poskuse teh dejanj storili ali pri njih sodelovali kot sostorilci ali napeljevalci:
 - 1) zavarovančevi svojci, tudi če ti ne stanujejo z njimi v skupnem gospodinjstvu. Za svojce štejejo zavarovančev zakonski ali izvenzakonski partner, sorodniki zavarovanca v ravni liniji do drugega kolena in stranski liniji do četrtega kolena;
 - 2) osebe, za katere je zavarovanec odgovoren;
 - 3) zavarovančevi delavci, ki opravljajo delo na mestu, kjer so zavarovane stvari;
 - 4) zavarovanec, zavarovalec in solastnik.
- (2) Zavarovanje ne krije škode:
 - 1) zaradi goljufije, zatajitve ali poneverbe;
 - 2) zaradi navadne tatvine, razen pri zavarovanjih iz (3) odstavka 2. člena;
 - 3) ki nastane posredno ob zavarovalnem primeru (izguba zaslužka, izgubljeni čas, prekinitve dela, zmanjšanje vrednosti ipd.);
 - 4) zaradi primanjkljaja, ugotovljenega ob rednih inventurah;
 - 5) zaradi vloma v prodajni kiosk - trafiko, če ta ni varovan s signalno varnostnim sistemom. Signalno varnostni sistem mora biti vezana na službo za varovanje premoženja.
- (3) V kolikor ima zavarovanec nameščeno oziroma vgrajeno alarmno napravo/napravo za video nadzor in je to bil pogoj za sklenitev zavarovanja, zavarovanje ne krije škode, v kolikor se ob nastanku zavarovalnega primera ugotovi, da:
 - 1) za namestitvev oziroma vgradnjo alarmne naprave/naprave za video nadzor ni bila izdelana projektanska dokumentacija;
 - 2) alarmna naprava/naprava za video nadzor nima ustreznega certifikata;
 - 3) alarmna naprava/naprava za video nadzor ni nameščena oziroma vgrajena v skladu z navodili proizvajalca;

- 4) alarmna naprava/naprava za video nadzor ni delovala oziroma ni bila vezana na službo za varovanje premoženja.
- (4) Zavarovanje ne krije škode, v kolikor se ob nastanku zavarovalnega primera ugotovi, da hranišče (varnostna blagajna, namensko depozitna blagajna, trezor ipd.) ni bilo vgrajeno v skladu z navodili proizvajalca.
- (5) Zavarovanje prav tako ne krije škode, ki je nastala v neposredni ali posredni povezavi s terorističnim dejanjem, niti karšnihkoli stroškov, ki so nastali kot posledica tega dejanja. Za teroristično dejanje se šteje nasilno dejanje ali dejanje, ki ogroža človeško življenje, premično oziroma nepremično premoženje ali infrastrukturo, in sicer s silo, nasiljem ali grožnjo, ne glede na to, ali je to dejanje izvedeno samostojno ali v povezavi s kakšno organizacijo ali oblastjo, in je izvedeno zaradi političnih, verskih, ideoloških ali podobnih namenov ter ima namen vplivati na katerokoli vlado ali ima namen ustrahovati ali ustrahovati javnost oziroma katerikoli njen del.

4. člen – VLomsKA TATVINA

- (1) Vlomska tatvina je, če storilec:
- 1) vlomi v zaklenjene prostore (razbije ali vlomi vrata, okno, zid, strop ali pod);
 - 2) odpre zaklenjene prostore s sredstvom, ki ni namenjeno za redno odklepanje;
 - 3) vdre v zaklenjen prostor skozi odprtino, ki ni namenjena za vhod in mora pri tem premagati ovire, ki onemogočajo vstop brez napora;
 - 4) vlomi v zaklenjeno hranišče (varnostna blagajna, namensko depozitna blagajna, trezor ipd.) v prostorih, kamor je prišel na način, ki se po določilih tega člena šteje za vlomska tatvino;
 - 5) odklene prostor ali hranišče, v katerem so zavarovane stvari, z originalnim ključem ali njegovim dvojnikom, če do ključa pride na način, ki je določen v točkah od 1) do 4) prvega odstavka tega člena, ali z ropom oziroma roparsko tatvino.
- (2) Stvari so zavarovane le v času, ko so v zaprtih in zaklenjenih prostorih, navedenih v polici.
- (3) Če ni drugače dogovorjeno, so denar, vrednostni papirji, koleki, poštna znamke, hranilne knjižice, drago kamenje, plemenite kovine in predmeti iz plemenitih kovin, biseri, nakit in zbirke zavarovani le, če so v posebnih zaklenjenih hraniščih (varnostna blagajna, namensko depozitna blagajna, trezor, ipd.), ki se nahajajo v zaprtih in zaklenjenih prostorih.
- (4) Stvari kot so gradbeni material, železno blago, zaloga avtomobilov, kmetijskih in ostalih strojev ter v njih vgrajenih delov ipd., so zavarovane tudi na prostem, če je to posebej dogovorjeno in je plačana dodatna premija. Prostor, na katerem so zavarovane stvari, mora biti ograjen z dobro vzdrževano ograjo, visoko vsaj 2 m in ga mora nadzorovati stalni čuvaj ali služba za varovanje premoženja z občasnimi obhodi oziroma mora biti prostor varovan z alarmnim ali video nadzorom, vezanim na službo za varovanje premoženja. Zavarovanje ne krije škode, če se ugotovi, da navedeni pogoji ob nastanku zavarovalnega primera niso bili izpolnjeni.

5. člen – ROP IN ROPARSKA TATVINA

- (1) Rop je odvzem zavarovanih stvari z namenom protipravne prilastitve tako, da se zoper zavarovanca ali koga drugega, ki se nahaja na zavarovalnem kraju ob vednosti zavarovanca, uporabi silo ali se

- mu zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo.
- (2) Roparska tatvina je dejanje, pri katerem je storilec zaloten pri tatvini, in z namenom, da bi ukradeno stvar obdržal, proti zavarovancu ali drugemu, ki se nahaja na zavarovalnem kraju ob vednosti zavarovanca, uporabi silo ali mu zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo.
- (3) Šteje se, da je uporabljena sila tudi v primeru, kadar so uporabljena sredstva za onemogočanje odpora.
- (4) Če je dogovorjeno, krije zavarovanje tudi rop med prenosom ali prevozom denarja, vrednostnih papirjev, hranilnih knjižic, čekov, menic, depozitnih potrdil in drugih vrednostnih stvari. Za osebe, ki prenašajo oziroma prevažajo navedene stvari (prenašalec, nakupovalec, inkasant, trgovski potnik ipd.), se v nadaljnjem besedilu uporablja izraz dostavljalec. Zavarovanje je mogoče skleniti največ do zavarovalne vsote 12.500 EUR.
- (5) Zavarovanje krije tudi škode, ki nastanejo brez krivde dostavljalca, do zneska navedenega v polici pri posameznem prenosu ali prevozu, zaradi:
- 1) goljufije, ki je izvršena nad dostavljalcem v smislu pojma goljufije iz kazenskega zakonika;
 - 2) kraje zavarovanih vrednostnih stvari dostavljalcu, dokler je ta pod neposredno telesno zaščito pooblaščenih oseb;
 - 3) uničenja zavarovanih vrednostnih stvari, če je do uničenja prišlo zato, ker je bilo nad dostavljalcem uporabljeno sredstvo za onemogočanje odpora in zato le-ta ni več mogel varovati zavarovanih stvari, ki so mu bile zaupane.
- (6) Zavarovanje velja od trenutka, ko dostavljalec prevzame denar ali druge vrednostne stvari in traja na redni poti po nalogu zavarovanca vse dotlej, dokler jih ne izroči na določenem kraju.
- (7) Če je posebej dogovorjeno, so denar in druge vrednostne stvari pri prevozu z motornim vozilom zavarovane tudi pred izginitvijo oziroma uničenjem v primeru prometne nezgode. Za prometno nezgodo se šteje: prevrnitev, trčenje, udarec, zdrs ali kotaljenje motornega vozila, ki prevažajo vrednostne stvari, kakor tudi vse ostale poškodbe, nastale zaradi presenetljivega dogodka, ki deluje od zunaj z mehanično silo na vozilo, toda neodvisno od zavarovančeve oziroma voznikove volje, kakor tudi poškodbe, nastale zaradi nenadnega toplotnega ali kemičnega delovanja od zunaj.
- (8) Zavarovanje denarja in drugih vrednostnih stvari med prenosom oziroma prevozom je sklenjeno na zavarovalno vsoto prvega rizika po posameznem dostavljalcu. Škoda se povrne v polnem znesku, toda največ do višine zavarovalne vsote.
- (9) Če je posebej dogovorjeno, krije zavarovanje tudi nevarnost ropa denarja in drugih vrednostnih stvari v času manipulacije v bančnih, menjalničnih, poštnih okencih, ter drugih vplačilno – izplačilnih mestih, zlatarnah in ostalih prodajnih mestih. Zavarovanje velja le pod pogojem, da je sklenjeno za vsako vplačilno – izplačilno in prodajno mesto posebej. Pri zavarovanju ropa v času manipulacije v bankah, menjalnicah, poštah, zlatarnah velja zavarovanje le pod pogojem, da so prostori ves čas varovani s signalno varnostnimi sistemi, ki so vezani na službo za varovanje premoženja.
- (10) Če je posebej dogovorjeno, so do zavarovalne vsote prvega rizika zavarovane tudi plemenite kovine in predmeti iz plemenitih kovin v času obdelave.

6. člen - ZAVAROVALNI KRAJ

- (1) Zavarovanje velja, dokler so zavarovane stvari v prostorih in kraju, ki je naveden v polici, če ni drugače dogovorjeno.
- (2) V primeru roparske tatvine se zavarovalni kraj razširi tudi izven prostorov in kraja, ki so navedeni v polici, vendar samo na območju Republike Slovenije. To določilo ne velja za zavarovanje denarja, vrednostnih papirjev, kolekov, poštnih znamk, hranilnih knjižic, dragega kamenja, plemenitih kovin in predmetov iz plemenitih kovin, biserov, nakita in drugih vrednostnih stvari, razen če ni posebej dogovorjeno in obračunana dodatna premija.
- (3) Zavarovanje stvari med prenosom in prevozom velja le na relaciji, navedeni v polici.

7. člen – ZAVAROVALNA VREDNOST

- (1) Če ni drugače dogovorjeno, je zavarovalna vrednost za:
 - 1) zalogo blaga in materiala - nabavna cena, vendar ne več kot tržna cena;
 - 2) zalogo končnih izdelkov in nedokončane proizvodnje pri proizvajalcih - proizvodna cena, če pa je tržna cena nižja od proizvodne - tržna cena;
 - 3) zalogo kmetijskih pridelkov pri predelovalcih - proizvodna cena, če pa je tržna cena nižja od proizvodne - tržna cena;
 - 4) stroje, opremo, napeljave, sredstva zvez, inventar ter stanovanjske predmete - nabavna cena novih stvari, zmanjšana za znesek vrednosti, izgubljene zaradi obrabe, starosti in ekonomske ter tehnične zastarelosti;
 - 5) vrednostne papirje, arhivsko gradivo, za muzejske in razstavne predmete - znesek, ki ga v polici sporazumno določita zavarovalec in zavarovalnica;
 - 6) stvari iz plemenitih kovin, neobdelanih plemenitih kovin, dragih kamnov, biserne oglice, redke in dragocene stvari, umetniške predmete, načrte, podatke na pomnilnikih, skice, modele, kalupe, dokumente, rokopise, zbirke, poslovne knjige - znesek, ki ga sporazumno določita zavarovalec in zavarovalnica. Če vrednost teh stvari v polici ni določena, se šteje, da je vsaka posamezna stvar vredna največ 100 EUR, zbirka pa največ 500 EUR.

8. člen – ZAVAROVALNA VSOTA

- (1) Zavarovalna vsota je zgornja meja obveznosti zavarovalnice. Če ni v zavarovalni pogodbi dogovorjeno drugače, jamči zavarovalnica le do višine dogovorjene zavarovalne vsote.
- (2) Zavarovalnica ali zavarovanec lahko zahtevata, da se za naslednja zavarovalna leta znižata zavarovalna vsota in premija, če zavarovalna vsota precej presega zavarovalno vrednost.
- (3) Če je zavarovalna pogodba sklenjena brez zavarovalne vsote ali na neomejeno vrednost velja, da je zavarovanje sklenjeno na dejansko vrednost.

9. člen – ZAVAROVALNI PRIMER

Pri zavarovanju stvari se šteje, da je nastal zavarovalni primer v trenutku, ko je zaradi ene izmed zavarovanih nevarnosti zavarovana stvar bila odnešena, odtujena ali so na njej pričele nastajati poškodbe.

10. člen – ZAVAROVANČEVE DOLŽNOSTI PO ZAVAROVALNEM PRIMERU

- (1) Po nastanku zavarovalnega primera mora zavarovanec:
 - 1) takoj storiti vse, kar je v njegovi moči, da bi preprečil nadaljnje nastajanje škode, upoštevajoč pri tem navodila zavarovalnice;
 - 2) najpozneje v 3 dneh od dneva, ko je zvedel za zavarovalni primer, o tem obvestiti zavarovalnico;
 - 3) in ne sme spreminjati stanja poškodovanih oziroma uničenih stvari, dokler si jih ne ogleda predstavnik zavarovalnice, razen če je sprememba potrebna v javnem interesu oziroma da bi bila škoda manjša.
- (2) Zavarovanec mora o vseh primerih vloma, ropa oziroma poskusa teh dejanj, takoj obvestiti policijsko postajo ter navesti, katere stvari so bile uničene ali poškodovane oziroma so izginile ob zavarovalnem primeru.
- (3) Zavarovanec mora dati zavarovalnici vse potrebne podatke in druge dokaze, ki jih ima na voljo in so nujno potrebni za ugotavljanje vzroka, obsega in višine škode.
- (4) Če zavarovanec po svoji krivdi zavarovalnici ne prijavi nastanka zavarovalnega primera v času in na način, ki je določen s temi pogoji, mora zavarovalnici povrniti morebitno škodo, ki jo ima zaradi tega.

11. člen – OBRAČUN ŠKODE

- (1) Škoda, ki jo krije zavarovanje, se obračuna:
 - 1) v primeru uničenja ali izginitve zavarovane stvari po zavarovalni vrednosti stvari ob nastanku zavarovalnega primera, zmanjšani za vrednost ostankov;
 - 2) v primeru poškodbe zavarovanih stvari - po stroških popravila, kolikor bi znašali ob nastanku zavarovalnega primera, zmanjšanih za vrednost stvari, izgubljene zaradi obrabe, starosti, ekonomske in tehnične zastarelosti ter za vrednost ostankov.
- (2) Šteje se, da je stvar uničena in se zato škoda obračuna po 1) tč. prejšnjega odstavka, če bi ob nastanku zavarovalnega primera stroški popravila dosegli vrednost stvari, zmanjšano za vrednost ostankov.
- (3) Ostanki uničenih ali poškodovanih stvari ostanejo zavarovancu in se obračunajo po tržni ceni ob nastanku zavarovalnega primera ter po stanju, v kakršnem so bili takoj po zavarovalnem primeru.
- (4) Če so zavarovane stvari ukradene ali popolnoma uničene ter zavarovanec ne more dokazati njihove vrednosti v smislu (1) odstavka tega člena, krije zavarovanje škodo do 50 % od nabavne vrednosti nove stvari, razen če so ukradene ali uničene stvari navedene v 6) tč. (1) odstavka 7. člena teh pogojev.

12. člen - STROŠKI PO ZAVAROVALNEM PRIMERU

Zavarovanje ne krije stroškov za odstranitev ali zmanjšanje nevarnosti in tudi ne stroškov za posredovanje gasilskih ali drugih organizacij, ki morajo po namenu svojega poslovanja nuditi brezplačno pomoč ob zavarovalnem primeru.

13. člen - IZSLEDITEV UKRADENIH STVARI

- (1) Če zavarovanec kakorkoli izve, kje so ukradene stvari, mora nemudoma, s sodelovanjem policije, ukreniti vse potrebno, da ugotovi istovetnost teh stvari in da jih dobi čimprej nazaj ter o tem takoj obvesti zavarovalnico.
- (2) Če zavarovanec še ni prejel zavarovalnine za najdene stvari, jih mora prevzeti. Če so stvari

poškodovane, se škoda obračuna po določilih 11. člena.

- (3) Če je zavarovanec že prejel zavarovalnino, preden je zvedel kje so ukradene stvari, jih lahko v primeru, če so najdene, zahteva zase; pri tem pa mora zavarovalnici vrniti zavarovalnino prejeto za stvari, ki so bile najdene nepoškodovane. Če pa so najdene stvari poškodovane, jih zavarovanec lahko zahteva za sebe po sporazumno določeni vrednosti in mora vrniti zavarovalnici samo ustrezni del zavarovalnine. Če zavarovanec noče sprejeti teh stvari, preidejo v last zavarovalnice. Če zavarovalnica s prodajo doseže izkupiček, ki presega znesek izplačane zavarovalnine in prodajnih stroškov, se ta presežek prizna zavarovancu.

14. člen - DAJATEV ZAVAROVALNICE (ZAVAROVALNINA)

- (1) Če je ob nastanku zavarovalnega primera zavarovalna vsota enaka ali višja od zavarovalne vrednosti, mora zavarovalnica plačati obračunano škodo v polnem znesku, vendar največ do višine zavarovalne vrednosti.
- (2) Če je ob nastanku zavarovalnega primera zavarovalna vsota nižja od zavarovalne vrednosti (podzavarovanje), mora zavarovalnica plačati obračunano škodo, za katero jamči, le v razmerju med zavarovalno vsoto in zavarovalno vrednostjo, vendar največ do višine zavarovalne vsote.
- (3) Če so stvari zavarovane na prvi riziko, mora zavarovalnica plačati obračunano škodo v celoti, vendar največ do dogovorjene zavarovalne vsote na prvi riziko. Določila o podzavarovanju iz drugega odstavka tega člena se v tem primeru ne uporabljajo.
- (4) Če je dogovorjeno, da zavarovanec sam nosi del škode (franšizo), se zavarovalnina, ki jo mora zavarovalnica plačati, zmanjša za dogovorjeni znesek.
- (5) Če je dogovorjena omejitev skupnega izplačila zavarovalnin v zavarovalnem obdobju (agregat), zavarovanje ugasne, ko je ta znesek izčrpan in se nadaljuje le, če je to posebej dogovorjeno in plačana dodatna premija. Omejitev skupnega izplačila zavarovalnin je lahko izražena tudi kot mnogokratnik zavarovalne vsote.
- (6) Nujne stroške za ukrepe, ki naj bi odvrnili in zmanjšali škodo in ki so po nastanku zavarovalnega primera storjeni po nalogu zavarovalnice, mora ta povrniti v celoti, ne glede na zavarovalno vsoto.
- (7) Zavarovalnica izplača obračunano škodo oziroma njen ustrezni del zavarovancu v 14 dneh potem, ko je prejela vse podatke, ki so potrebni za obračun škode ter dokaz o obstoju in višini svoje obveznosti (poravnava, zaključni sporazum).

15. člen – ZAVAROVANJE PO ZAVAROVALNEM PRIMERU

- (1) Po zavarovalnem primeru, pri katerem so bile zavarovane stvari poškodovane, se zavarovalno razmerje nadaljuje brez spremembe.
- (2) Za stvari, ki po zavarovalni pogodbi veljajo za uničene, zavarovanje po zavarovanem primeru preneha.

16. člen – NEVARNOSTNE OKOLIŠČINE

- (1) Pri sklenitvi zavarovalne pogodbe mora zavarovalec zavarovalnici prijaviti vse okoliščine, ki so pomembne za ocenitev nevarnosti in za katere je vedel, oziroma bi moral vedeti. Za okoliščine, ki so pomembne za ocenitev

nevarnosti, se štejejo zlasti okoliščine, ki so zavarovalcu znane in na podlagi katerih je določena in obračunana premija, kakor tudi one, ki so navedene v zavarovalni pogodbi. Te okoliščine lahko zavarovalec in zavarovalnica določita skupaj.

- (2) Zavarovalec mora omogočiti zavarovalnici pregled in revizijo rizika, kakor tudi določitev največje verjetne škode.
- (3) Zavarovalec mora takoj obvestiti zavarovalnico o spremembi nevarnostnih okoliščin, ki bi utegnile biti pomembne za ocenitev nevarnosti. Zavarovalnico mora nemudoma obvestiti o večji nevarnosti, če se je nevarnost povečala s kakšnim njegovim ravnanjem, ki bi povečalo verjetnost nastopa zavarovalnega primera tudi med trajanjem zavarovalnega kritja, sicer je zavarovalnica upravičena zahtevke zavrniti.

17. člen – SKLENITEV ZAVAROVALNE POGODBE

- (1) Zavarovalna pogodba je sklenjena na podlagi pisne ali ustne ponudbe takrat, ko jo podpišeta obe stranki.
- (2) Zavarovalnica lahko po prejemu ponudbe zahteva dopolnitve ali pojasnila. Šteje se, da je ponudba prispela k zavarovalnici, ko le-ta prejme zahtevane dopolnitve ali pojasnila.
- (3) Določbe o sklenitvi zavarovalne pogodbe se uporabljajo tudi, ko se spremeni obstoječa zavarovalna pogodba, razen v primeru spremembe zavarovalnih pogojev ali premijskega sistema.

18. člen – ZAČETEK IN KONEC ZAVAROVALNEGA KRITJA

- (1) Če ni v zavarovalni pogodbi dogovorjeno drugače, se zavarovalno kritje začne po izteku 24. ure tistega dne, ki je v polici naveden kot začetek zavarovanja, če je do tega dne plačan prvi obrok premije, sicer pa po izteku 24. ure tistega dne, ko je premija plačana.
- (2) Zavarovalno kritje se konča po preteku 24. ure tistega dne, ki je v polici naveden kot dan poteka zavarovanja.
- (3) Če je v polici naveden samo začetek zavarovanja, se zavarovanje nadaljuje iz leta v leto, dokler ga katera od pogodbenih strank ne odpove vsaj 3 mesece pred koncem tekočega zavarovalnega leta.
- (4) Če je zavarovanje sklenjeno za več kot 3 leta, sme po preteku tega časa vsaka stranka z odpovednim rokom šestih mesecev odstopiti od pogodbe, s tem da to pisno sporoči drugi stranki.

19. člen – PLAČILO PREMIJE

- (1) Premijo za prvo zavarovalno leto mora zavarovalec plačati ob sklenitvi pogodbe, premije za naslednja zavarovalna leta pa prvi dan vsakega nadaljnjega zavarovalnega leta. Če je dogovorjeno, da se premija plačuje v obrokih, mora biti prvi obrok vplačan ob sklenitvi pogodbe razen, če ni drugače dogovorjeno, ob nastanku zavarovalnega primera pa zapadejo v plačilo vsi obroki premije tekočega zavarovalnega leta in se pobotajo z zavarovalnino.
- (2) Če ob sklenitvi oziroma dospelju ni plačan prvi obrok premije, ne nastopi obveznost zavarovalnice, da izplača v pogodbi določeno zavarovalnino. Če je dogovorjeno obročno plačevanje premije, se mora prvi obrok plačati ob sklenitvi pogodbe oziroma ob dospelju plačila. Neplačani, a že zapadli zneski premije so razlog za prenehanje zavarovalnega kritja v skladu z 937. členom Obligacijskega zakonika.
- (3) Če je dogovorjeno, da se premija plačuje v obrokih ali za nazaj, se lahko obračunajo redne obresti od zneska premije, za katero je dogovorjena odložitve plačila. Če obrok ni plačan do dneva zapadlosti, ima zavarovalnica

pravico do zakonskih zamudnih obresti in pravico zahtevati takojšnje plačilo vseh še nezapadlih obrokov.

- (4) Če je premija plačana po pošti ali banki, velja za čas plačila dan, ko je bil dan nalog za plačilo pošti ali banki.
- (5) Če je bil glede na dogovorjeni čas zavarovanja priznan popust na premijo, zavarovanje pa je prenehalo pred potekom tega časa, lahko zavarovalnica terja razliko do tiste premije, ki bi jo moral zavarovalec plačati, če bi se bila pogodba sklenila le za toliko časa, kolikor je resnično trajala.

20. člen – POSLEDICE, ČE PREMIJA NI PLAČANA

- (1) Obveznost zavarovalnice, da izplača zavarovalnino, preneha v primeru, če zavarovalec do zapadlosti ne plača zavarovalne premije, ki je zapadla po sklenitvi pogodbe, in tega tudi ne stori kdo drug, ki je za to zainteresiran, po tridesetih dneh od dneva, ko je bilo zavarovalcu vročeno priporočeno pismo zavarovalnice z obvestilom o zapadlosti premije, pri čemer pa ta rok ne more izteči prej, preden ne preteče trideset dni od zapadlosti premije.
- (2) Zavarovalnica lahko po izteku roka iz prvega odstavka tega člena, če je zavarovalec v zamudi s plačilom premije, ki jo je treba plačati po sklenitvi pogodbe oziroma druge in naslednjih premij, razdre zavarovalno pogodbo brez odpovednega roka, s tem da razdrtje zavarovalne pogodbe nastopi z iztekom roka iz prvega odstavka tega člena in s prenehanjem zavarovalnega kritja, če je bil zavarovalec na to opozorjen v priporočenem pismu z obvestilom o zapadlosti premije in o prenehanju zavarovalnega kritja.
- (3) Če zavarovalec plača premijo po izteku roka iz prvega odstavka tega člena, vendar v enem letu od zapadlosti premije, je zavarovalnica dolžna, če nastane zavarovalni primer od 24. ure po plačilu premije in zamudnih obrestih, plačati zavarovalnino. Če zavarovalec premije v tem roku ne plača, zavarovalna pogodba preneha veljati s potekom zavarovalnega leta.
- (4) V primeru prenehanja zavarovalne pogodbe zaradi neplačane zapadle premije, mora zavarovalec plačati premijo za čas do dneva prenehanja pogodbe ali celotno premijo za tekoče zavarovalno leto, če je do dneva prenehanja veljavnosti pogodbe nastal zavarovalni primer, za katerega mora zavarovalnica plačati zavarovalnino.

21. člen – POVRAČILO PREMIJE

- (1) Zavarovalnici pripada premija za tekoče zavarovalno leto v celoti, če je zavarovana stvar uničena zaradi zavarovane nevarnosti.
- (2) Zavarovalnica vrne del premije za neuporabljeni čas zavarovanja, če je zavarovana stvar uničena zaradi nezavarovane nevarnosti.
- (3) Če je zavarovana stvar uničena pred začetkom jamstva, vrne zavarovalnica vso plačano premijo.
- (4) V drugih primerih prenehanja veljavnosti zavarovalne pogodbe pred koncem dobe, za katero je plačana premija, gre zavarovalnici premija do tistega dne, do katerega traja njeno jamstvo, če ni drugače dogovorjeno.

22. člen – SPREMEMBA ZAVAROVALNIH POGOJEV ALI PREMIJSKEGA SISTEMA

- (1) Če zavarovalnica spremeni zavarovalne pogoje ali premijski sistem, mora o spremembi obvestiti zavarovalca vsaj 60 dni pred potekom tekočega zavarovalnega leta.

- (2) Zavarovalec ima pravico, da v 60 dneh po prejemu obvestila odpove zavarovalno pogodbo. Pogodba preneha veljati z iztekom tekočega zavarovalnega leta.
- (3) Če zavarovalec ne odpove zavarovalne pogodbe, se ta z začetkom prihodnjega zavarovalnega leta spremeni v skladu z novimi zavarovalnimi pogoji ali premijskim sistemom.

23. člen – IZVEDENIŠKI POSTOPEK

- (1) Vsaka pogodbeni stranka lahko zahteva, naj določena sporna dejstva ugotavljajo izvedenci.
- (2) Vsaka stranka imenuje enega izvedenca izmed oseb, ki s strankami niso v delovnem razmerju. Imenovana izvedenca imenujeta tretjega izvedenca, ki da svoje mnenje le, kadar so ugotovitve prvih dveh izvedencev različne in le v mejah njihovih ugotovitev.
- (3) Vsaka stranka nosi stroške za izvedenca, ki ga je imenovala, za tretjega izvedenca nosi vsaka stranka polovico stroškov.

24. člen – NAČIN OBVEŠČANJA

- (1) Dogovori o vsebini zavarovalne pogodbe so veljavni le, če so sklenjeni v pisni obliki.
- (2) Vsa obvestila in izjave, ki jih je treba dati po določbah zavarovalne pogodbe, morajo biti pisne.
- (3) Obvestilo ali izjava je dano pravočasno, če se pred koncem roka pošlje s priporočenim pismom.
- (4) Izjava, ki jo je treba dati drugemu, velja šele tedaj, ko jo ta prejme.

25. člen – SPREMEMBA NASLOVA

- (1) Zavarovalec mora obvestiti zavarovalnico o spremembi naslova svojega stanovanja oziroma sedeža ali svojega imena firme v roku 15 dni od dneva spremembe.
- (2) Če je zavarovalec spremenil naslov stanovanja oziroma sedež ali svoje ime oziroma ime firme, pa tega ni sporočil zavarovalnici, zadošča, da zavarovalnica obvestilo, ki ga mora sporočiti zavarovalcu, pošlje na naslov njegovega zadnjega znanega stanovanja ali sedeža, ali ga naslovi na zadnje znano ime oziroma firmo.

26. člen – VEČKRATNO IN DVOJNO ZAVAROVANJE

Zavarovanec mora ob sklenitvi zavarovanja in ob škodi obvestiti Zavarovalnico Maribor d.d., ali je isti predmet zavarovanja za isti riziko morebiti zavaroval še pri kateri drugi zavarovalnici.

27. člen – ZAVAROVANJE NA TUJ RAČUN

Pri zavarovanju na tuj račun lahko to stori v svojem imenu na račun druge osebe vsak, ki ima za to interes, vendar pravic iz zavarovalne pogodbe ne more izvrševati, če v to ne privoli tisti, čigar interes je bil zavarovan in ki mu te pravice gredo.

28. člen – VELJAVNOST SPLOŠNIH IN POSEBNIH POGOJEV IN UPORABA ZAKONA

- (1) Z uveljavitvijo teh splošnih zavarovalnih pogojev prenehajo veljati Pogoji za vlomsko zavarovanje VL – 02/05.
- (2) Posebni pogoji zavarovanja veljajo vedno skupaj s Splošnimi pogoji zavarovanja.
- (3) Splošni pogoji zavarovanja veljajo le, če niso v nasprotju s posebnimi pogoji pri posameznih vrstah zavarovanj.
- (4) Za razmerje med zavarovalcem oziroma zavarovancem na eni in zavarovalnico na drugi strani se uporabljajo tudi določila Obligacijskega zakonika in drugih pravnih predpisov Republike Slovenije.

29. člen – ZBIRANJE OSEBNIH PODATKOV

- (1) S podpisom zavarovalne pogodbe zavarovalec in zavarovanec dovoljujeta, da zavarovalnica zbira, obdeluje, shranjuje, uporablja in posreduje osebne podatke, potrebne za sklepanje zavarovanja in za likvidacijo škod, vključno s potrebno medicinsko dokumentacijo, kakor tudi posreduje te podatke drugim upravičenim institucijam.
- (2) Zavarovalec in zavarovanec s podpisom zavarovalne pogodbe ZM d.d. pooblaščata, da pri državnih organih, bankah, hranilnicah in drugih finančnih institucijah, organizacijah oziroma posameznikih pridobiva potrebne podatke v zvezi z izvrševanjem oziroma izterjavo njenih terjatev iz zavarovalne pogodbe, ne glede na določbe zakonov, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, vse izrecno za namen izvrševanja oziroma izterjave terjatev iz te zavarovalne pogodbe.
- (3) Prav tako zavarovalec in zavarovanec s podpisom zavarovalne pogodbe soglašata, da ZM d.d. in z njo kapitalsko povezana pooblaščena podjetja za zastopanje in posredovanje zavarovanj uporabljajo vse s tem dovoljenjem zbrane osebne podatke tudi za namene neposrednega trženja.

30. člen – REŠEVANJE SPOROV

V primeru spora med zavarovancem oziroma zavarovalcem in zavarovalnico se ta spor lahko rešuje v izvensodnem postopku z vložitvijo pritožbe pri Pritožbeni komisiji Zavarovalnice Maribor d.d., ali z vložitvijo mediacijskega predloga pri Mediacijskem centru Slovenskega zavarovalnega združenja, sicer pa v sodnem postopku pred pristojnim sodiščem.

§